

GRroM als geheugensteuntje

Ton van der Werf in 1966

De tijd vliegt. Voor mij ligt een foto van dertig jaar geleden. 'School voor de Journalistiek' wijst een witte, hemelwaarts gerichte pijl. In het autootje van Ankie Hofstede, lerares Engels, verdringt zich het bestuur van Diurnarius, vereniging van studerende(n) aan de School voor de Journalistiek: drie uit het eerste en drie uit het tweede jaar. De foto moet dus eind 1967 genomen zijn. Is het al weer zo lang geleden?

Een telefoontje: "Wilt u een column schrijven voor het Reünie-boek van de School voor (de) Journalistiek?" Daar moet ik even over nadenken. Ik ben weliswaar met de VUT (de eerste afgestudeerde aan de Svd) die dit ten deel valt en wordt dus geacht volop tijd te hebben. Er zijn veel herinneringen. De jaren in Utrecht vormen een interessante en boeiende periode in mijn leven en ik praat er nog vaak over, maar ach, een stukje?

Dan komt het toeval te hulp. Ik vind een oude map met een aantal nummers van GRroM, het eerste blad van de School, een enveloppe met "beoordelingsstaten" over de jaren 1966 tot 1969 en een oud nummer van De Journalist, toen nog het orgaan van de Federatie van Nederlandse Journalisten.

Over GRroM dus. Wat de naam betekent is mij nooit duidelijk geworden. Maar misschien hoeft die ook niets te betekenen. In ieder geval heeft - in mijn herinnering althans - G.J. van der

Breggen deze grommerige en wat nurks aandoende naam bedacht en er doorgedrukt. Mogelijk om een oubollige benaming te voorkomen. Wij van het eerste uur waren in doorsnee immers nogal serieus. Redactievergaderingen herinner ik mij niet. GRroM was meer een podium waarop wij, aanstaande journalisten, ons op de beroepspraktijk voorbereidden met serieuze stukken, kritieken, literaire probeersels, strips en commentaren. Alles bij elkaar nogal pretentieuze, ook qua opmaak.

Ik was vergeten dat ik in de redactie van ons eerste blad heb gezeten, maar het colofon vermeldt tot november 1967 mijn naam. Van mijn bijdragen herinnerde ik mij alleen een kritisch stuk over De Gelderlander en een Kronkel-achtig stukje over een oude man bij een bushalte. Maar die teruggevonden map frist mijn geheugen op. Mijn naam staat ook onder een stuk met als kop: "Schaafsma: kritische begeleiding gewenst" en samen met Tia Lücker schreef ik een stuk over de VPRO naar aanleiding van Hoepla en Phil Bloom. Dertig jaar na dato heb ik nog steeds een goed gevoel over mijn bijdragen aan GRroM. Waarom ik eind 1967 uit de redactie ben gestapt? De kritische beweging op school, het begin van de revolutie, waarover Dirk Dragstra in het nummer van september 1968 schrijft, kan het niet geweest zijn. Onze lichting heeft zich daar niet zo mee bezig gehouden. Tenslotte waren wij toen het laatste schooljaar ingegaan, hadden een stage achter de rug en stonden voor de tweede stage. Wij bereidden ons voor op het eindexamen. De Journalist van 20 november 1967 geeft het antwoord. In het bestuur van Diurnarius werd ik voor het verenigingsjaar '67-'68 penningmeester. Dat leek mij nog leuker dan stukjes schrijven voor GRroM. En het werd een hele leuke tijd. Dertig jaar, een generatie. Herinneringen vervagen in die tijd. Maar wie wat bewaart, die heeft wat. Genoeg in elk geval voor een stukje nostalgie. Dankzij GRroM.

Ton van der Werf
(ex-redacteur Nieuwsblad van het Noorden)